

Verdi Requiemjének nagysikerű előadásával befejeződtek a II. Szegedi Zenei Hetek

Kimagasló zenei esemény nyel zárult a II. Szegedi Zenei Hetek hangversenysorozata: a Zenebarátok Kórusa és a Bartók Béla Filharmonikus Zenekar vasárnapi koncertjén, a Nemzeti Színházban, Vaszy Viktor érdemes művész vezényletével és Szabó Miklós érdemes művész, Karikó Teréz, Turján Vilma, Sinkó György közreműködésével Verdi hatalmas, megrázó hatású Requiemjét mutatta be. A Verdi oly jellemző alkotás nem a melódia szépségére, hanem annak elemi erejű drámaiságára épül.

A szegedi előadás legnagyobb értéke, hogy kiemelte és hangsúlyozta a műnek ezt az alappötört drámaiságát, és ezzel hűségesen közvetítette azt a mélyen emberi mondanivalót, amely az egész kompozícióban végigvonul. A zenekar, a kórus és a szólisták teljesítményében egyaránt magas színvonalon fejeződött ki ez a helyes törekvés. Különösen az énekar munkája emelendő ki. A Szegedi Zenebarátok Kórusa

ezzel a bemutatóval eddigi fejlődésének csúcspontjára ért. Nem hallottuk még ezt a hivatásos együttesek színvonalát is elérő kitűnő kórust ilyen nagy kedvvel, ilyen fegyelmelzetten és kifejezően énekelni! A szólisták közül Szabó Miklós közreműködése mindenekelőtt azért dicsérendő, mert szólamánának előadásában a mű emberi drámaiságát kifejezően koncentrált. Ezt a drámaiságot hangsúlyozta Karikó Teréz is. Hangjának ereje és szépsége jól érvényesült karakterisztikus szólamánának megformálásában. Közreműködése meglepetésszámba ment. Turján Vilma kidolgozott, pontos énekének nagy része volt a sikerben, hasonlóan Sinkó György kifejező szólammegformálásának is.

Vaszy Viktor határozottan fogta össze az együttest, s végig nagy lendülettel, energikusan vezényelt, a legkisebb részletekre is mindig ügyelve. A zenekar régen játszott ilyen jól.

Ö. L.

Két fiatal budapesti zongoraművész hangversenye

Liszt és Bartók műveiből adott hangversenyt szombaton este a szakiskola nagyszalonnában Várkonyi Péter és Almásy László.

A hangverseny első felében szereplő Várkonyi Péter játéka sajnos, nem nyerte meg tetszésünket: billentése kemény és differenciálatlan, állandó forte és fortissimo dinamikája indokolatlan volt.

Almásy László játéka zeneileg sokkal többet adott. Bár a jól sikerült három Mikrokosmosz darab után következő Liszt-Wagner: Riezi fantáziában ő is hangoskodott egy kicsit, a h-moll szonáta jól megformált és átél előadásával sikerült ezt teljesen elfelejtenie. Különösen szép hangon játszott a ráadásnak szánt Des-dur Consolation-t, s ezzel meggyőzően bennünk arról, hogy méltán aratott szép sikert.

V. I.

Eichmann és cinkosainak SZEGEDI BÜNEIBŐL

II. A RÖVID KIHALLGATÁS

Komócsin Antal már ismerte az efféle »rövid kihallgatásokat«. Gyors mozdulatokkal megőlelte várandós feleségét és kilépett az ajtón. Az utcán puskás rendőrök várták, s a városházára kísérték, ahol akkor a rendőrkapitányság is tanyázott. A rendőrségi pincében ismerősökre, barátokra talált. A város minden részéből, hozzá hasonlóan, szürkenyos puskák között hozták őket. Két testvérére esett a tekintete: Komócsin Ilés cserepezőseg és Komócsin Mihály tőfőfedőseg is ott volt az előállítottak között. A baloldali munkásmozga-

lom valamennyi bátor szegedi harcosát idehozta. Közülük Dáni János lakatost, Ladvánszky Vince szabót, Gyólai István kömvést, Cseh Imre cipészt, Katona András szobafestőt, Gombai Mihály kömvésségét, Bodnár Lajos asztalossegét, Gladies Gyula cipőgyári munkást, Tombácz Imre szabósegét, Bernát Andrást, Lacsné Mihályt, Dobó Miklóst és még sokakat. Vitték Elődus Bentiant, a haladó gondolkodású szegedi fogászt is.

Kattantak a patentbilincsek, kettesével láncolták egymáshoz az előállítottakat és felsorakoztatták őket a városháza udvarán. Dehogya volt szó kihallgatásról! Minden ördögi tervszerűséggel folyt le, fegyveres rendőrök, parancsoló mondatokat kiáltó SS-tisztek sürögtek körülöttük. Nagysokára, bilincsekbe verve kiléptek a városháza ajtaján. Odakinn bátor, de mégis aggodó munkásszorongók álltak szorongva a falak mentén, feleségek, anyák, akik tudták, sejtették, hogy a rövid kihallgatás hazugsága mögött hosszú elválás rejlik.

Hányan akadtak, akiket sohasem láttak viszont! Még azon az éjjel elindultak a vagonok Budapestre, s onnan a toloncházba vitték őket és az internáló táborokba. Bácskopolyára, Nagykanizsára, Ricsére. Az elsőket újabb csoportok követték. Szegedet a leghaladóbb, a legbátrabb gondolkodású emberektől igyekeztek megfosztani, a kommunisztákon kívül olyanoktól is, akik jó hazafiaként elítélték a népelemző fasizista rendszert. Az internáltak közé került Berezné Csányi Piroksa, Hartmann Mihály, dr. Detre János és más haladó gondolkodású újságíró, értelmiség is.

Az április 25-én a rendőrség összeállított jegyzék a város egyik rettegett urának, dr. Buócz Béla rendőrfőkapitányhelyettesnek aláírásával azt tanúsítja, hogy addigra 170 szegedi lakost hurcoltak internáló táborba, vagy adták át a budapesti főkapitányság fogház és tolonc ügyosztálynak, ahol hasonló sors várt rájuk. Amit Eichmann Budapesten kiagyal, annak hűséges és jutalmat váró, hideg fejű, érzéketlen és könyörtelen végrehajtói voltak.

A nép nélkülözésére, a horthysta uralomból adódó roppant bajok megoldására, mindenre a zsidó kérdést szánták gyógyírként. Jellemző például, hogy a mutakozó lakásgondokat eszük ágában sem volt beruházásokkal, építkezésekkel enyhíteni, hanem erre is egyebek között a zsidók kitelepítését találták a legjobb módszernek. A Szegedi Új Nemzedék 1944. május 10-i számában részletes alappalossággal kidolgozott tervet javasolt a város vezetőinek, amely szerint megoldódhatna a lakás-kérdés a szegedi zsidók kitelepítésével. A terv szerint 28-30 holdas területet kellene a városnak biztosítani, ahol mintegy 7000 zsidót helyeznének el barakkokba telepítve, dőngölt földes szobákban, egy négyzetméter világító területű ablakkal, nádfedeles tetővel. Még költségvetést is készítettek hozzá. — s mint írják — azzal, hogy maguk a zsidók építenék fel a nyomorúságos viskókat, »kerék számban mindez másfél millió pengő kiadást jelentene, amely alig több, mint a kiürített szegedi zsidó lakások egy évi bérjévédelme«. Még hozzáfűzi a lap, hogy mindez az adott körülmények közötti átmeneti megoldásnak tekintik »amíg egy általános európai rendezés megszabtatana bennünket tőlük«.

De vegyük sorjában az eseményeket.

(Következik: A SZÁLLÁS-CSINÁLOK)

Magyar—kubai kulturális egyezményt írtak alá

A Kulturális Kapcsolatok Intézetében hétfőn aláírták a magyar—kubai kulturális egyezményt és az 1961—1962. évre szóló munkatervet.

— A most aláírt egyezmény — mondotta nyilatkozatában Ilku Pál művelődésügyi miniszterhelyettes — újabb területen, a kultúra területén realizálja és teszi kölcsönössé kapcsolatunkat. Alejo Carpentier, a kubai kulturális tanács tagja vála-

szában egyebek között aláírta: a kubai delegáció hálása a Magyar Népköztársaság kormányának az egyezmény létrehozásáért, amelynek keretében a magyar híradástechnikai szakemberek felbecsülhetetlen segítséget nyújtanak. Igen sokat nyer a kubai nép a magyar oktatás és didaktika tapasztalataival is — mondotta Carpentier.

Még mindig rejtély a Nürnberg melletti repülőgép-katasztrófa oka

A nyugatnémet hatóságok legújabb közlése szerint június 10 és 20 között kerül sor arra a tárgyalásra, amelyen az NSZK hivatalos vizsgáló bizottsága csehszlovák szakemberek részvételével megtárgyalja a Nürnberg közelében ez év március 28-án lezuhant IL—18 típusú csehszlovák utasszállító repülőgép katasztrófájának részleteit.

A több mint két hónapja történt szerencsétlenség körülményeit még mindig homály fedi.

A csehszlovák szervek eddig a repülőgép roncsainak csak egy részét kapták vissza.

A csehszlovák és szovjet szakemberek vizsgálata kétértelmű megállapította, hogy a repülőgép motorjai kifogástalanul működtek, semmiféle olyan hiba, vagy sérülés nem látható rajtuk, amely a szerencsétlenséget okozhatta volna.

Nem találtak műszaki hibát a gépnek a nyugatnémet hatóságok által visszaszolgáltatott egyéb részein sem.

Csehszlovákiában türelmetlenül várják a nyugatnémet hatóságok hosszantartó vizsgálatának befejezését és a megígért kétoldali szakértői tárgyalás megkezdését. Remélik, hogy sikerül fényt deríteni a fél száznál több emberéletet követelt katasztrófa körülményeire, a szerencsétlenség színhelyére elsőnek érkezett amerikai katonai szervek szerepére és a gép lezuhanásának közvetlen okaira. (MTI)

Vietnami est—vietnami vendégek Szegeden

Tegnap Szegedre látogatott a Vietnami Demokratikus Köztársaság budapesti nagykövetségének két képviselője, Nguyen Viet követéségi

első titkár és Hoang-van-Lam kulturális attasé, a Csongrád Megyei Építőipari Vállalat vendégeiként. Dél előtt a vállalat központjában keresték fel, ahol Jós Antal igazgató fogadta a kedves vendégeket. A baráti beszélgetés során megismerkedtek a vállalat életével s felke-restek több építkezést is. Voltak a Szegedi Szalámgárban folyó építkezésnél, megtekintették a Rákóczi téren a tanásháza építését és hosszan elbeszélgettek a dolgozókkal. Járták a Szegedi Gyufagyárban is.

Tiszteletükre az Építők Művelődési Otthonban délután vietnami estet rendeztek. Kedves epizód volt, amikor az est megnyitóját előtt a Madách utcai általános iskola üttörői köszöntötték a vendégeket. Mindkét vendégnek piros nyakkendőt ajánl-dékoztak, majd a Madách-

őrs tiszteletbeli tagnak kérésre fel Nguyen Viet és Hangvan-Lam elvtársat.

Az estet Kiss István, az Építők-, Fa- és Építőanyagipari Szakszervezetének Csongrád megyei titkára nyitotta meg. Ezt követően Csapó György, az Ország-Világ munkatársa élménybeszámolót tartott vietnami újáról, Nguyen Viet követéségi első titkár pedig a magyar és a vietnami nép baráti kapcsolatáról szólt. Az est befejező aktusként bemutattak egy színes filmet a vietnami nép mai életéről.

Az est folyamán a Vietnami Demokratikus Köztársaság magyarországi nagykövetségének két képviselője látogatást tett a Csongrád Megyei Építőipari Vállalat Kossuth Lajos sugáruvi új munkásszállásán is. A vendégeket Veres István a vállalat párttitkára üdvözölte, majd bemutatta nekik a munkásszállást. A vendégek hosszan elbeszélgettek a dolgozókkal, s csak a késő esti órákban utaztak vissza Budapestre.

A Fősvény a Ságvári gimnáziumban — Tamás bátya kunyhója az ifjúsági színházban

Klasszikust előadni, meghozza olyan mestert, mint Molière, nagyon komoly feladat még érett, hivatásos színészeknek is. Nemcsak tökéletes átélés, hanem komoly, elmélyült munka, a kor légkörének ismerete is kell a sikeres előadáshoz.

A Szegedi Tudományegyetem Ságvári Endre gyakorló gimnáziumának dícsérete

szándéka volt, hogy az önképzőkor önálló munkával, komoly produkcióval bizonyítsa be az egyéves tanulás eredményességét. Molière Fősvényét mutatták be. A közönség nemegyszer nyílt színi tapssal, vagy hangos derűltséggel nyugtázta a szellemes darabot és az ügyes »színdezeket«. Ezek az ifjú művészek amatőrök voltak — a javából. A díszletektől kezdve (Konter László ügyes munkája) a kosztümök kiválasztásáig maguk készülték, bár a rendezőnek, dr. Kordé Imre tanárnak bizonyára sok nehézséget kellett leküzdenie, míg a függöny felmehetett.

Molière remek figuráit meglepően ügyesen keltették életre a fiatalok. Ez elsősorban a rendezés érdeme. Gyorsan pergő, élvezetes darabot produkáltak az ifjú »színdezetek«, akik leküzdve kezdeti lámpalázukat, valóban játszottak. Zódi Imre — a címszereplő — ügyesen adta vissza a szöveg rejtett szellemességét, s kár, hogy néha kisebb túlzásokba esett. A mellékalakok közül első sorban Simoncsics Péter csupaélet figuráját kell kiemel-nünk. Úgyesen játszott Ocskai Gábor, Konter László és Pritz Éva is.

A November 7. művelődési Otthon Ifjúsági Színházának idej utolsó premierje is méltán számíthatott nagy

érdeklődésre. Becher—Stowe —Orbók Tamás bátya kunyhója című darabját mutatták be. Nemcsak a játékra voltunk kíváncsiak, hanem arra is, hogyan sikerült a rendezésnek a halhatatlan regényből elevenen, ható, érdekes színpadi művet formálni és hogyan reagál a darabra az ifjú közönség.

A mű dramatizált változata felemelte a várakozást. Sikerült olyan előadást teremtenie a kis kollektívának, amely azok számára is komoly művészi élményt jelent, akik nem olvasták a regényt. A rendező, Káldor Jenő lelkiismeretes munkát végzett. A címszereplő Fuchs András kellemes organumával és finom játékával minden tekintetben megfelelt a szerep követelményeinek. Mórász Attila Leagry-je az egyik legjobban sikerült alakítás volt. A két főszereplő mellé nő alakításával Lakwer Anna, aki Elise alakját nagy érzelmegazdagsággal, sok színnel formálta meg. A darabban nagyon jó összhang alakult ki a szereplők között, amelyben nagy része van Takács László és Mayer Ferenc színvonalas játékának is.

Az ifjú publikum nagy megértéssel és szeretettel fogadta a darabot, együttérzése az elnyomott, megalázott négekkel jelenetről jelenetre fokozódott.

Kiss Aurél

Elítélték a gondatlanságával halált okozó gépkocsivezetőt

Március első napjaiban adunk hírt róla, hogy Szeged határában Pozsár István Kaszaper, József Attila körút 4 szám alatti lakos, a bekéscsabai 41-es számú AKÖV gépkocsivezetője elaludt a volán mellett, és így elütötte az előtte haladó Répás László 14 éves és Répás Péter 12 éves gyermekeket. Répás László a helyszínen meghalt, Répás Pétert pedig életveszélyes sérüléssel szállították a szegedi II-es kórházba.

A baleset ügyében azóta hosszú, alapos nyomozás történt és a tények ismeretében a szegedi járásbíróság közlekedési tanácsa ítéletet hozott. Kiderült a tárgyaláson, hogy Pozsár István gépkocsivezető a balesetet megelőző napon nem pihent. A

vállalat diszpécseré ugyanis utasította edzőmérkőzésen való megjelenésre. Ugyanakkor megígerte neki, hogy gondoskodik másnap kis pihenőről. Ez azonban nem így történt és Pozsár István fáradtan ült gépkocsira. Ez idézte elő a tragédiát.

A szegedi járásbíróság közlekedési tanácsa enyhítőként vette figyelembe a gépkocsivezető büntetlen előéletét, beismerését, megbánást tanúsító magatartását, valamint azt, hogy a bekövetkezett balesetben a vállalat vezetőjének diszpécseré is hibáztatható. Végül is Pozsár István 2 évi börtönbüntetésre ítélté és 2 évre a gépjárművezetéstől, 3 évre pedig egyes jogai gyakorlásától eltiltotta.

18-tól 35 éves korig

férfi dolgozókat

felvesz a Szegedi Kender-fonógyár. 3923

A Szegedi Konzervgyár férfi

segédmunkásokat

vesz fel Jelentkezés a vállalat munkügyi osztályán. 3935

Mely fájdalommal tudatjuk, hogy szeretett édesanyánk, nagyanyja és dédanyja,

ö. FARKAS FERENCNE Széll Iona

1. hó 29-én életének 81-ik évében elhunyt. Temetése 1. hó 31-én 14.30-kor a Dugonics-temető ravatalozójából. 2328 Gyászoló család

Mely fájdalommal tudatjuk, hogy feledhetetlen drága jó anyánk, nagyanyánk, dédanyánk, testvér és rokon,

ö. OTOTT FERENCNE Sándor Julianna

életének 86-ik évében rövid szenvedés után elhunyt. Temetése folyó hó 30-án délután 14 órakor lesz a rókusai temető ravatalozójából. 3938 Gyászoló család